

[Fornæs.]

ling blandt Personalet i Stormagasinerne, er her ganske umulig at gennemføre. Jeg fristes næsten til at sige, at disse mange smaa Detailhandlere bør man nu tage Hensyn til, men det har paa den anden Side været vanskeligt i de sidste Aar, særlig for selverhvervende Kvinder, at klare de daglige Indkøb af Levnedsmidler, naar de først forlader deres Arbejdsplads Kl. 16 eller 17 og Butikkerne lukker Kl. 17. Det vil være en Lettelse, naar der nu skal holdes aabent de første 4 Ugedage til Kl. 17³⁰.

Med Hensyn til Lukningen om Fredagen Kl. 20 vil i en By som København de handlende sikkert finde ud af, at de vil kunne betjene Publikum tilfredsstillende, selv om de lukker Forretningerne Kl. 19. Jeg tror ikke, nogen vil føle sig ilde berørt heraf, naar de fleste Virksomheder og Kontorer lukker Kl. 17, saa har de et Par Timer tilovers til Kl. 19, og det vilde derfor ikke volde Fortræd, om man i København sparede den sidste Time.

Det helt nye, det virkelig radikale, er Lukningen om Lørdagen Kl. 14, saa at Indehavere og Personale endelig kan faa Del i den Weekend, de i mange Aar har længtes efter. I 1932 var der megen Betænkelighed ved at gaa fra Kl. 21-Lukningen om Lørdagen til Lukning Kl. 20, og i 1942 faldt Lovforslaget til Jorden, væsentligst paa Spørgsmaalet om at gaa fra Kl. 20-Lukning til Kl. 17-Lukning. Det er sikkert en Erkendelse af stærkt forøget Frihedstrang i Forbindelse med Problemet med i det hele taget at kunne faa det fornødne Personale, der er villigt til at tage Arbejde, som strækker sig ud over normal Arbejdstid, som har skabt Enighed om dette Spørgsmaal i det nedsatte Udvalg. Jeg ser gerne, at Handels- og Kontormødhjælperne nu faar dette Ønske opfyldt, men jeg kan ikke se rettere, end at f. Eks. De samvirkende Fagforbund og Arbejdsgiverforeningen nu maa gøre Alvor af at faa gennemført Weekend i forøget Grad i Fabrikker, Værksteder og Kontorer, særlig hvor Kvinder er beskæftiget. Der har været rejst Krav om 40 eller 44 Timers Arbejdsuge; det er muligt, at det ikke for Tiden er i Samklang med det samfundsmæssige Ønske om, at nu skal der tages fat, arbejdes, sættes ind for at faa en Produktion, men indtil det kan forsvares at nedsætte den egentlige Arbejdstid til 44 eller 40 Timer, maa de 48 Timer kunne omlægges, saa at normal Arbejdstid slutter om Lørdagen Kl. 12 eller Kl. 13. Det er allerede gennemført i mangfoldige Fabrikker og Kontorer. Jo mere Weekend der paa denne Maade kan indføres; des mindre vil der være Grund til

Frygt hos de utallige Medborgere, der i disse Dage med Bekymring venter Lørdagslukningen Kl. 14 og saa er der sket en virkelig Forbedring for Butiksfolk, der fremtidig vil kunne faa Glæde af en Helligdag, der ikke skal tjene til Hvile efter en opslidende og alt for lang Lørdagstjeneste, men til Dyrkelse af de Friluftsgoder, som særlig den yngre Del af Befolkningen heldigvis mere og mere tager Del i i de senere Aar. Jeg er derfor i det store og hele glad for det fremsatte Lovforslag, og jeg tilsiger den højtærede Handelsminister mit Partis Støtte til Vedtagelse af disse ganske vist midlertidige Ændringer.

Nielsen-Man: Jeg tror nok, den højtærede Handelsminister har Ret i sin Vurdering, naar han siger, at dette Lovforslag i og for sig er egnet til at skabe Uenighed, maaske endda til at rejse Lidenskaberne, og hvis ikke Forholdet var det, at vi som Sammenligningsgrundlag ikke maatte regne med Lukkeloven af 1932, men derimod med de bestaaende Forhold, den Praksis, som har været anvendt inden for Butikshandelen, dels paa Grund af Varemangel, men endnu mere paa Grund af de administrative Indgreb, det fra Lovgivningsmagtens og fra Handelsministeriets Side har været nødvendigt at gennemføre, tror jeg ogsaa, at Lidenskaberne vilde rejse sig. Men naar Forholdet altsaa er det, at Udgangspunktet er den Praksis, som i Øjeblikket er gældende, at det her foreliggende Lovforslag er en midlertidig Lov, som kun skal gælde indtil næste Aar, og at man maa regne med, at der i Mellemtiden formentlig maa optages de fornødne Forhandlinger, saa man til næste Aar kan gaa til en virkelig Afløsning af den bestaaende Lukkelov, tror jeg ogsaa, det er forsvarligt at gennemføre dette Lovforslag, ja, ikke alene forsvarligt, men man kan ogsaa sige, at det er et Fremskridt, som den højtærede Minister med sit Lovforslag her kalder paa og gennemfører.

Jeg hilser for saa vidt med Tilfredshed, at man faar en enkelt lang Aften ugentlig, hvor Forbrugerne kan komme i Butikker og købe de Varer, de har Brug for. Det bliver Fredag Aften; der var jo nok adskillige, som hellere vilde have lang Aften om Lørdagen, men det Hensyn, som paa anden Maade tages i det foreliggende Lovforslag, har jeg intet at indvende imod. Jeg synes udmærket, man kan benytte den lange Fredag Aften til Indkøb, som er nødvendige, og som det i mange Tilfælde under de nuværende Forhold har været nødvendigt